

SITKEI HÍREK

A Kápolnáért Kulturális és Sportegyesület ingyenes lapja

IX. évfolyam • 4. szám • 2011. december

Tíz éve jelent meg a Sitkei Hírek első száma

Kedves Olvasó!

Számtalan esemény emléke, boldog és nehéz pillanata, kis falunk történetének meghatározó mozzanatai villannak fel bennem, ha arra a 10 évre gondolok, mióta a Sitkei Hírek rendszeresen megjelenik. Időről időre arra törekedtünk, hogy az itt élőket e lap hasábjain keresztül minél teljesebben és színesebben tájékoztassuk Sitke mindennapjairól, az önkormányzat, az intézmények, a civil szervezetek, közösségek aktuális híreiről, és természetesen egyesületünk, a Kápolnáért Kulturális és Sportegyesület törekvéseiről, elért eredményeiről.

Tettük ezt nemcsak azért, mert fontosnak tartjuk, hogy helyben legyen egy kis lap, mely nekünk, sitkeieknek és rólunk, sitkeiekről szól, és amit mi, sitkeiek írunk, hanem azért is, hogy „írással nyomot hagyjunk” falunk életének jelentős pillanatairól.

Az utókor majd eldönti, melyek voltak azok az események, melyek akár több évtizedre is meghatározták Sitke jövőjét, fejlődésének irányát. Azonban ha mi kezünkbe vesszük és végig lapozgatjuk az elmúlt egy évtized egy-egy lapszámát, akkor nemcsak dátumokat, eseményeket, beruházások sorát, a sitkei rock fesztivál beszámolóit, a civil szervezetek tájékoztatóit, az itt élők kritikus vagy éppen építő nyilatkozatait látjuk, hanem annál sokkal többet. Itteni életünk meghatározó állomásai, személyei, emlékei köszönnek vissza a Sitkei Hírek hasábjairól. Az összetartozás szívmengető érzése járja át lelkünket és gondolatainkat, ha olvasgatjuk a korábbi újságokat. Feledjük a sok munkát, mely egy-egy lapszám megírásával, szerkesztésével, összeállításával jár, helyette inkább büszkeséggel tekintünk végig az újságon. Itt

kell megemlítenem azokat a személyeket, akik az eltelt egy évtizedben fáradhatatlan munkájukkal hozzájárultak ahhoz, hogy megjelenhessen a Sitkei Hírek. Az első lapszámok Pajor András nevéhez köthetők, majd V. Molnár Zoltán sárvári könyvtárigazgató fáradozott az újság szerkesztésével. Kezdetek óta segíti munkánkat írásaival Gróf Lászlóné, Erika. Oroszlánrészt vállalt valamennyi

		SITKEI HÍREK	
<small>A Kápolnáért Kulturális és Sportegyesület ingyenes lapja - I. évf. 1. szám. 2001. december</small>			
Beizzunk Sitkére		Önkormányzat asszonykézen	
<small>Sitke magának egy ismert, színes, gyönyörű telep, melynek története az idők emlékei Pálfi Sándor haláláig, melynek első váza így szól: "Pálfi Sándor haláláig". Most mi is beizzunk Sitkére és Nagyatit minden haláláig, de nem lehetünk sem jancsi, sem elcsúsztat. Sitke, ha beizzunk és szívesen látunk bezzunkat e lap hasábjain, akkor mindig mi szeretnénk adni. Önkormányzat, intézmények és közösségek. Tisztelt lapot a falu életében történelmi, bezzunkat jancsi napokat. Bezzunkat adunk mindenki számára.</small>		Interjú Domján Lászlóné polgármesterrel 2-3. o.	
Békés Karácsonyt és Sikereket Gazdag Új Évet!		Vízdi, tandi, munkaterv	
		A testületi ülésről jelentjük..... 4. o.	
		Karácsonyi hagyományok	
		Babonák és népszokások 5. o.	
		Citerásünnep	
		Harmincöt éves az együttes 6-7. o.	
		Alapítvány-egyesítve	
		Évfordulók, jeles napok 8-9. o.	
		Baglyok a majorban	
		Fiókáknak raktak fészket 10. o.	
		Egy pont híján őszi bajnok	
		Mérlegen a labdarúgó csapat 11. o.	
		Tető alá hozták	
		Sporttöltővel gazdagodott Sitke..... 12. o.	

A Sitkei Hírek első száma

kiadvány elkészítésénél Kiss László, aki önzetlenül karolta fel a Sitkei Híreket, hogy minden alkalommal színvonalas, információban gazdag újság kerüljön a sitkeiek postaládájába. Kiss László tevékenységét, gondosságát, odafigyelését éppen ezért külön ki kell emelnünk e jubileumi lapszám hasábjain. Bátran mondhatom, igazán ő Sitke krónikása, aki gondosan ügyel arra, hogy a jelentős történetek helyet kapjanak az újságban.

(Folytatás a 2. oldalon)

TARTALOM

- ♦ Tíz éve jelent meg... 1-2 l.
- ♦ Ünnepek előtti számvetés 2. l.
- ♦ Karácsonyok fényei 3. l.
- ♦ Ünnepek a művelődési házban 4-5 l.
- ♦ Mérlegen a rock-fesztivál 6. l.
- ♦ Önkormányzati hírek 6-7. l.
- ♦ Hegytetőn 7. l.
- ♦ Élet a majorban 8. l.
- ♦ Olvasói levél 9. l.
- ♦ Sitkei születésű papok 10. l.
- ♦ A nagysitkei kastély 11. l.
- ♦ Ünnepek ételajánlat 13. l.
- ♦ A bajnokcsapat oszlopa volt 14. l.
- ♦ Elismerés sportmunkáért 15. l.
- ♦ Labdarúgó csapatok értékelése 16. l.

Ünnepek előtti számvetés

Ismét vége felé közeledik egy naptári esztendő: Advent Mikulás, Idősek napja, Karácsony, s már észre sem vesszük, itt van a Szilveszter, az Újév. Lázás készülődések időszaka nem csak otthonainkban, hanem önkormányzatunknál is. Ilyenkor év végén, szinte már menetrendszerűen jönnek azok a programok, melyeket évek óta szervezünk községünk lakóinak. Első közülük az adventi koszorú kötése. Szeretnénk ráébreszteni a gyermekeket arra, hogy sokkal többet ér egy boltban vásárolt csillogó koszorúnál az a maguk kötötte koszorú, melyet szüleikkel együtt, barátaik körében készítettek. December 6-án este a Mikulás csomaggal ajándékozza meg a 14 év alatti gyermekeket a művelődési házban. Advent második vasárnapja az Idősek napja. Sok szeretettel látjuk vendégül ilyenkor községünk 70 év feletti lakosait a művelődési házban, ahol egy kis műsorral, s támogatóinknak köszönhetően ajándékcsomaggal kedveskedünk nekik. Az év utolsó programja a Falukarácsony, melyet az tesz még bensőségesebbé, hogy a műsort a falu fiataljai adják, s utána a szépen feldíszített fenyőfa alatt, egy kis forralt bor mellett alkalmunk nyílik egy kis beszélgetésre is.

Az év vége alkalmat ad arra is, hogy számvetést készítsünk arról, hogy mit is sikerült megvalósítani terveinkből. Örömmel nyugtázhatjuk, hogy a csatorna beruházás vége felé közeledik, a részleges műszaki átadás november 25-én megtörtént. A Hegyalja utcánál talajmechanikai problémák keletkeztek, ez az oka annak, hogy a beruházás befejezése áthúzódik a következő év tavaszára. Ezúton is köszönöm a képviselő-testület és a magam nevében is, hogy ilyen türelemmel viselték a csatornaépítéssel járó kellemetlenségeket.

A Vas megyei Közgyűlés elismerő oklevelet adományozott a Művelődési háznak

Elmondhatjuk, hogy 2011-es év a járdaépítés éve volt. Egy nagyon régi adósságunkat törlesztettük a Hunyadi utcát és a Vadkert utcát összekötő járda megépítésével, ezzel sikerült biztonságosabbá tenni a gyalogos közlekedést. A konyhánkhoz vezető út is megújult, de most már, térkövel burkolt úton közelíthető meg a művelődési ház, a polgármesteri hivatal és az orvosi rendelő is. A kultúrház udvarának és környékének parkosításával szebbé és barátságosabbá próbáltuk tenni környezetünket, ami a községünk lakóinak pozitív visszajelzése alapján sikerült is, de kedvező benyomást tesz az átutazókra is.

Az elmúlt évekhez hasonlóan az épületen belül is történt felújítás, az idén a nagyterem parkettacsiszolása, a színpad festése is a felújítási munkák között szerepelt, és sikerült lecserelni a színpadi függönyöket is. Így méltó körülmények között ünnepelhettük a művelődési ház átadásának 50., a cimiterazenekear megalakulásának 45. évfordulóját.

Ha az időjárás engedi, még ebben az évben megújul a ravatalozó is, esőbeállóval bővül, új térkő burkolatot és kaput is kap.

Jó hír, hogy általános iskolásaink az őszi szünettől kezdve egy felújított, korszerű iskolába járnak már.

Pályázatot adtunk be csapadékvíz elvezetésére, a fejlesztés megvalósulása esetén teljes lenne a település közműellátottsága. Elbírálás alatt van a fociöltöző gázellátásának problémáját megoldó pályázatunk is.

További beruházások az önkormányzatunk anyagi erejétől függenek, de próbálunk minden lehetőséget kihasználni, hogy községünk tovább fejlődjön, szépüljön.

Végezetül pedig engedjék meg, hogy községünk minden lakójának áldott, békés karácsonyt és valamennyi álmukat beteljesítő, eredményekben gazdag, boldog újesztendőt kívánjak!

Morgós István
polgármester

Tíz éve jelent meg a Sitkei Hírek első száma

(Folytatás az 1. oldalról)

Kedves Olvasó!

Mit is kívánhatnék 10 év után a Sitkei Hírek szerkesztőbizottsága számára? Őszintén bízom abban, hogy azt a munkát, amit elkezdtünk, mindig lesz, aki folytatja, a Kápolnáért Kulturális és Sportegyesület pedig ezt követően is minden évben elő tudja teremteni azt az összeget, ami az újság megjelenéséhez szükséges. Hiszek ugyanis abban, hogy ezzel egy olyan plusz és maradandó értéket teremtünk időről időre Sitke közössége számára, mely nemcsak számunkra, hanem utódaink számára is fontos lesz.

Kovács Ferenc
Kápolnáért Kulturális és Sportegyesület elnöke

Kellemes karácsonyi ünnepeket és
Boldog Új Évet Kívánunk
lapunk minden kedves olvasójának!

Karácsonyok fényei

Az adventi ünnepekör, különösen a Karácsony mindig is fontos szerepet töltött be az életünkben. Az advent szó a latin „adventus Domini” kifejezésből származik, jelentése az Úr eljövetele, röviden: Úrjövét. Az advent tehát az Úr kegyelemhozó eljövételére való felkészülés ideje. Ez az időszak a Szent András ünnepéhez legközelebb eső vasárnapkal kezdődik, amely mindig november 27. és december 3-a közé esik. Az ünnepkör négy hétig tart, csúcspontja pontja pedig december 24-e, a Szenteste.

A jeles napok tartalma és különösen külsőségei sokat változtak az elmúlt évtizedekben.

Sitkén az 1930-as, 1940-es években még jellemző volt a Szentcsalád-járás. A katolikus hívek minden nap más házhoz vittek egy Szent családot ábrázoló képet, hogy előtte imádkozzanak, illetve kisebb szertartásokat mutassanak be.

Az 1960-as évekig elterjedt szokás volt az adventi hétköznapi hajnali misét tartani. Az akkori iskolások a tanítás előtt minden nap rorátén vettek részt Pogány kisasszony vezetésével.

Annak idején nemcsak a felnőttektől, hanem a gyerekektől is megkövetelték a böjtöt az adventi időszakban. Szenteste napján a böjt különösen szigorú volt. Ekkor csak aszalt gyümölcsből, pl. szilvából készült levest fogyasztottak a katolikus hívek. Az ünnepi ételleket az éjféli mise után, Karácsony első napján tálalták fel. Ilyenkor pedig mindig szórta zabot, árpát, szemestakarmányokat az asztal alá, hogy Jézus számára is jól-lakhasson.

Viszonylag új szokás községünkben a templomi betlehem felállítása. Az 1950-es években Göndöcs kanonok úr volt az, aki betlehemet épített a Szent József oltár elé.

Az 1950-es években nehezen lehetett fenyőfához jutni. Általában bodzaágakat fűrtak ki az emberek, és azokba tűzdelték bele a fenyőágakat. Az így elkészült fácskákat aztán marharépából készült tartókba állították, vagy a fagerendás mennyezetre akasztották. Gyakran csak a vázába elhelyezett fenyőágalyakat díszítették fel Szenteste. Ma pedig már válogatni sem tudunk a különböző méretű, hagyományos és földlabdás luc-, jegenye-, douglas-, normand-, és ezüsfenyők között!

Hasonló a helyzet a fenyőfadíszekkel is. Sokáig csak dió, alma, aszalt gyümölcsök és pattogatott kukoricából készült füzérek díszítették a fenyőfákat. Az üveggömbök csak a 1960-as években terjedtek el, míg a szaloncukor mindig is karácsonyfáink jellemzője volt. Csak hogy egészen a 1960-as évek végéig nem a boltokban vásároltuk, ha-

nem otthon készítettük ezt az édességet. Akkoriban a sitkei családok jelentős része termesztett cukorrépát, amit aztán leadtak a Sárospatai Cukorgyárba. A leadott répa ellenértékéért kaptak cukrot, melaszt és répaszeletet. Ez utóbbiakat állatok takarmányozására használták, a cukorból pedig többek között szaloncukor készült. A cukorfőzetet dióval, aszalt gyümölcsökkel stb. ízesítették, selyem-, és ezüstpapírba csomagolták. A selyempapírt ollóval cakkozták, az ezüstpapírt pedig több éven át felhasználták.

Régi népszokásaink az évtizedek alatt elsikkadtak. A Lucázást már csak az óvodások „gyakorolják”, pedig a gazdaasszonyok ma is a tyúkok alá tennek az elszórt Luca szalmát, hogy minél többet „tojjanak a tiktyok”.

Hasonló a helyzet a betlehemezéssel is. Ez a régi hagyomány a 1960-as években felejtődött el községünkben. Azt megelőzően a fiatal legények - általában hármasával - összeálltak az adventi időszakban. Papírból, deszkából elkészítették a betlehemet, külsejét általában pirosra festették. A tornyát kereszt-

tel, a belsejét szentképekkel díszítették, mohával bélelték. Aki bevitt a házba a betlehemet, az volt az angyal, egyik társa a pásztor, a másik pedig a „vindadó” szerepét játszotta. A „vindadó” volt az „öreg”, aki úgy esett be a házba, mert megbotlott a küszöbön. Jókívánságaiért a betlehemezők annak idején 50 fillért, 1 forintot kaptak a ház népétől. Ezt a néphagyományt a későbbiek során a Soltis Színház, illetve a sitkei iskolások elevenítették fel. Az emlékparkban felállított betlehem pedig napjainkban segít felidézni a régi karácsonyok fényeit.

A liturgikus és népszokásokat az elmúlt húsz évben új külsőségek, új tartalmak váltották fel. Általánosan elterjedt az adventi koszorú, az adventi nap-tár, a kültéri égő, füzérek stb. használata.

A nagy fényességben azonban valahogy veszni látszik az ünnep lényege, valódi tartalma. Elfelejtettük mit jelképeznek az adventi koszorú gyertyái, nem tudjuk, hogy azok a hit, remény, szeretet és az öröm jelképei. Meggondolatlanul díszítjük Karácsony koszorúit sárga, kék, arany, ezüst gyertyákkal, mert már elfelejtettük, hogy az advent színei csak a viola és a rózsaszín.

A kétségtelenül fontos külsőségek mellett gondoljunk arra, hogy ilyenkor dísztelen a templomi oltár, az orgona is csak ritkán szólal meg. Így történt ez Richárd atya miséjén is, amelyet Krisztus király vasárnapján celebrált a sitkei templomban. Elég volt egy gitár és egy tiszta női hang, hogy megidézze számunkra Karácsony valódi fényeit.

*Róla beszél fű, virág
Verebek és pacsirták,
Rügyező és lombos fák,
A simogató szél!*

*Énekel a tarka rét,
Patak, folyó vízesés,
Napsütéses kéklő ég:
Ő a békesség!*

*Érzem én is jóságát,
Szeretete illatát,
Béke legyen mindenkivel,
Nála öröm vár!*

Kondics Erika

Ünnep a művelődési ház átadásának 50. évfordulóján

Egy emberöltővel ezelőtt nagy álmokat szőttek a sitkeiek. Olyan helyet szerettek volna, amely otthont biztosít a könyvtárnak, a mozinak, a színházi előadásoknak, próbáknak, az ismeretterjesztő előadásoknak, tanfolyamoknak, s az önszerveződő cso-

*Zsúfoltságig megtelt a művelődési ház az
ünnepnapon*

portoknak.

A Poós-féle pajta, ahol nagyon sok sikeres színdarab született meg, már nem elégítette ki az igényeket. Egyre nagyobb elvárás volt az egész falu részéről, hogy egy rendes művelődési házban lehessen a rendezvényeket megtartani. Az 1960-as közsfelvezetési tervben kultúrotthon felépítésének megkezdése szerepelt, a Vas Népe 1961. november 4-i száma pedig már az elkészült épületről számolt be. Az akkor 900 ezer Ft-ba kerülő beruházáshoz nagyon sok társadalmi munkával járultak hozzá közsegünk lakosai. A sitkeiek megmutatták mire képesek, mondta büszkén Pajor Benedek, az akkori tanácselnök a Vas Népe tudósítójának.

Az átadási ünnepségen a falu fiataljai adtak ünnepi műsort, a színvonalat emelte Vörös Sári magyar népdal énekes. Ma is nagy szeretettel emlékeznek az idősebbek erre a megnyitóra. A művelődési ház birtokbavételével új korszak kezdődött a közművelődés területén.

Bár voltak nehézségek, hullámvölgyek, de közsegünk lakosai mindig bebizonyították, hogy elkötelezett hívei a kultúrának, a közösségi életnek. Azt hiszem erre legkézenfekvőbb bizonyíték a házban jelenleg is működő, több évtizedes múltra visszatekintő csoportok léte.

Az 50. évforduló tiszteletére rendezett ünnepi műsor is rájuk, s az elmúlt évtizedek alatt itt tevékenykedő klubokra, együttesekre épült, valamint azokra a csoportokra, akik szívesen jártak, járnak vissza hozzánk. Első műsorszám előtt azokra emlékeztünk 1 perces néma főhajtással, aki megálmodták, felépítették a kultúrotthont, de ma már sajnos nincsenek közöttünk.

Ezt követően a Sitkei Színkör (ma Soltis Lajos Színház), Pedál Színház csoportja lépett fel. A Dészsa című vásári komédiát hozták el nekünk, megalapozva vele a jó hangulatot. Nagyon örülünk, hogy annak ellenére, hogy már csak három sitkei tagja van a színháznak, a Nagy Gábor vezette csapat ismét szívesen jön Sitkére fellépni.

Ezután gyermek tánccsoportunk előadása következett. Idén

áprilisban kezdtek el együtt táncolni Müller Jennifer vezetésével. Ez volt a második nyilvános fellépésük, műsorukban angolkerिंगő formációt mutattak be.

Morgós István polgármester úr ünnepi köszöntőjében először visszatekintett a múltra, majd beszédében kiemelte:

„Bár a tv-vel, számítógéppel, internettel, a munkahelyi túlerheltséggel egyre nehezebb felvenni a versenyt, arra törekszünk, hogy olyan alkalmakat teremtsünk, olyan programokat szervezzünk, amelyek kimozdítják az embereket a hétköznapi örölmalmából, hogy kapcsolódjanak, beszélgessenek egymással. Próbálunk arra is figyelni, hogy minden korosztály találjon magaszámára megfelelő programot, így az operett előadás ugyanúgy szerepel a munkatervünkben, mint a májusfa kitáncolás, a dalos találkozók, a színházi előadások, a táncos rendezvények, a gyermekprogramok, kiállítások.

Nagy szeretettel rendezzük az idősök napját minden évben, s

Gyermek tánccsoport a színpadon

megkülönböztetett figyelemmel készülünk a házassági évfordulások köszöntésére, a falukarácsonyra, a mikulásváróra, s nemzeti ünnepeinkre.

Önkormányzatunk anyagi lehetőségeihez mérten gondot fordít arra, hogy a művelődési ház tárgyi és gazdasági feltételeit biztosítsa, fejlessze. Nagy örömünkre szolgálna, hogy az intézmény keretein belül egyre több klub, kör létesülne, egyre többen használnák ki tudatosan az épület biztosította lehetőségeket.

Kérjük, hogy látogassák rendezvényeinket, ötleteikkel, építő kritikáikkal segítsék munkánkat, hogy az itt folyó tevékenység az itt élők életminőségét javítsa, az összetartozás érzését növelje, a megvalósuló programok, rendezvények a település vonzerjét erősítsék.”

Az ünnepi köszöntő után Morgós István polgármester úr vette át Marton Ferenc alelnök úrtól azt az elismerő oklevelet, melyet a Vas Megyei Közgyűlés Sitke közseg lakosságának közösséggé formálásáért, a kulturális élet gazdagításáért Művelődési házunk részére adományozott.

Ezután az „Oscar-díjasok” Köre előadásában (A név Pataki Márta óvónő és a nyári gyermektábor csapatkapitányait takarja) Rómeó és Júlia szerelmi jelenetét láthattuk egy kórházban, ahol folyton megzavarták őket.

(Folytatás az 5. oldalon)

Ünnep a művelődési ház átadásának 50. évfordulóján

(Folytatás a 4. oldalról)

A vidám jelenet után Morgós István polgármester úr egy-egy szál virággal, illetve egy-egy üveg borral köszöntötte azokat, akik az elmúlt fél évszázadban a művelődési házban annak érdekében tevékenykedtek, hogy az itt működő csoportoknak, közösségeknek biztosítva legyenek a szakmai illetve a technikai feltételek. Majd egy szál virággal köszöntö meg Czímber Lászlónénak, hogy rendezvényeinknek szinte elmaradhatatlan látogatója, Pajor Lászlónénak pedig azt, hogy

Mint a legendás elődök, a mai citerások is kiváló hangulatot tudnak teremteni

könyvkölcsönzésben mutat példát amellelt, hogy rendezvényeinket is szívesen látogatja.

A köszöntő után a Sitkei Citerazenekar önálló műsorát láthatta a közönség, majd a Sárvári Néptánckör tagjainak húzták a talpalávalót. Ezúton is szeretnénk megköszönni Kondora István polgármester úrnak, hogy elfogadta felkérésünket, és néhány szóval visszaemlékezett az itt töltött napokra. (A Sárvári Néptánckör a nyolcvanas- kilencvenes években nyaranta nálunk tartott néptánc tábor tagjai részére, Kondora Ist-

ván vezetésével), sőt egy kis táncbemutatóval is színesítették évfordulónkat.

Ezt követően Vörös Zsófiától hallgathattuk meg Nagy János versét. A vers Lábodi Zoltán tanár úrról szólt, aki nem csak a citerások vezetője volt, hanem művelődési házunk első népművelési ügyvezetője is. A vers sok embernek csalt könnyeket a szemébe.

Az ünnepi műsor a szombathelyi ISIS táncklub tagjainak társastánc bemutatójával zárult, akik szintén nem hagyták ki a sitkei citerazenét, bécsi keringőt jártak rá.

Végezetül az évforduló tiszteletére megrendezett kiállítás megtekintésére invitáltuk a jelenlévőket. A kiállítás az elmúlt években a házban működő csoportok, a Népi Díszítőművészeti Szakkör, a patchwork szakkör, a nyári kézműves tábor, a Nyugdíjas Klub, a Sitkei Citerazenekar Kulturális Egyesület, a Sitkei Ifjúsági Kör-Sitkei Szinkör munkáiból, múltat idéző fényképeikből állt.

A műsor után terített asztal várta meghívott vendégeinket, a fellépőket, munkatársakat, segítőköt, így szerettük volna megköszönni az elmúlt évek alatt végzett munkájukat, illetve az évforduló színvonalas lebonyolításában való önzetlen közreműködésüket.

Az évforduló második napján is telt ház fogadta Palotás Ágnes, Dániel Gábor és Pomlányi Péter operett-musical színészeket, akik a másfél órás operett műsorban szívhez szóló énekekkel, fergeteges táncaikkal, csodálatos ruháikkal kápráztatták el a hálás közönséget.

Reméljük, hogy azok, aki megtisztelték ünnepi műsorunkat jelenlétükkel, jól érezték magukat, s a következő rendezvényeken is találkozunk majd ezen túl velük. Hiszen kezdetét vette a második ötven év.

Gróf Lászlóné

Falubál

Idén november 12-én hetedik alkalommal került megrendezésre a Kultúrházban a falubál. A szépen felújított terem ideális környezetet biztosított a rendezvény számára. Ilyen sokan eddig még soha nem jelezték részvételi szándékukat, mint az idén. A sitkeiek a válság ellenére megtartották optimizmusukat, igénylik a vidámságot, a szórakozást. Ez a derűs életszemlélet átszegt mindannyiunkat a nehézségeken.

A sitkeiek megtartották optimizmusukat, vidáman mulattak a faluházban

Közel nyolcvanán foglaltak helyet a szépen megterített asztalok mellett. A bált Morgós István polgármester úr nyitotta meg. A vacsorát a Borostyánkert vendéglő biztosította, az italokról a Hangyaboly söröző gondoskodott. Az egzotikus koktélok különösen a hölgyvendégek tetszését nyerték el.

Arnie zenéjére mindenki táncra perdült. A hangulatot csak fokozta, hogy zenésznünk éppen aznap ünnepelte 40. születésnapját, és vendégei is felléptek, köztük a Nóta TV-ből ismert Sláger Tibi is. A tombola izgalmai után hajnalig folytatódott a bál.

Köszönjük a szervezőknek, hogy ismét lehetőségünk volt a találkozásra, a szórakozásra, hisz az ilyen alkalmak is közelebb hozzák egymáshoz a falu közösséget.

Blanka

45 éves a Sitkei Citerazenekar

Lapzártánk után ünnepelte a Sitkei Citerazenekar fennállásának 45., az ifjúsági citerazenekar megalakulásának 15. évfordulóját.

A jubileumi rendezvényen fellépett a gyermek, az ifjúsági és a felnőtt zenekar, a Gérce-Sitke Pávakör, valamint a hegyfalu Hírcs néptánccsoport.

Az 50 éves Művelődési házban Morgós István polgármester mondott ünnepi köszöntőt.

A citerásoknak gratulálunk, és további sikereket kívánunk!

Szerkesztőség

Mérlegen a 25. rockfesztivál

Augusztus utolsó hétvégéjén 25. alkalommal került megrendezésre a „Koncert a Kápolnáért” rockfesztivál. A jubileum alkalmából a szervező Kápolnáért Kulturális és Sportegyesület 3 napos programmal várta a fesztivál közönségét.

A műsorban szerepeltek a koncertsorozat kezdetén is fellépő Lord, Kormorán, Deák Bill Gyula valamint a sorozat elindítója Balázs Fecó, aki ezúttal nem a Korál együttesel, hanem a Savaria Szimfonikus Zenekar kíséretében lépett fel. Fenti-

Az önkormányzat Balázs Fecónak, Fessler Magdolnának és Kovács Ferencnek „Sitke Községért” érdemérmet adományozott

ek mellett láthattuk a már állandó szereplőnek számító B.A.D. a visszatérő Halor, Pokolgép, Ismerős Arcok, Hooligans, Kárpátia zenekarokat, valamint a Sitkén először színpadra álló Avatar-t és Karthagó-t.

A rockzene szerelmesei benépesítették a domboldalt, és családi hangulatban élvezték koncerteket. A fellépők kitettek magukért, a közönség remekül szórakozott. A pénteki kánikula után szombaton este aztán az előrejelzés szerint megérkezett az utóbbi évekre jellemző vihar, azonban ez sem riasztotta el a közönséget, végig kitartottak. A két nap több mint hét-ezer fizető néző látogatott el a Hercseg-hegy oldalába.

Szombaton, a már kezdődő viharban rövid ünnepség keretében Sitke község önkormányzatának kitüntetését adta át Dr. Szijártó Valéria jegyző és Morgós István polgármester a koncertsorozat elindításában elvülhetetlen érdemeket szerző Ba-

lázs Fecónak, Fessler Magdolnának valamint Kovács Ferencnek. Az önkormányzat mindhármuk munkáját „Sitke Községért Érdemérem” adományozásával ismerte el.

Vasárnapra elvonult a vihar, és a kissé hűvös, de napsütéses időben ismét szép számú közönség gyűlt össze, hogy meghallgathassa a Syxters és az After Crying együtteseket, és a fesztivál befejező műsoraként Balázs Fecót a Savaria Szimfonikus zenekar kíséretével. A szervező Kápolnáért Kulturális és Sportegyesület a jubileum alkalmából erre a napra ingyenes belépési lehetőséget biztosított minden érdeklődőnek.

A fesztivál szervezésében nem okozott gondot az engedélyezési eljárást szigorító jogszabályváltozás. A rendező egyesület eddig is biztosította azoknak a közönség biztonságát szolgáló szervezeteknek (mentők, tűzoltóság, biztonsági szolgálat) a jelenlétét, amit a rendelkezések most előírnak. Ennek is köszönhető, hogy az eddigi rendezvényeken semmilyen rendkívüli esemény nem történt.

Sikeresen, anyagilag is nyereségesen zárult a 25. sitkei rockfesztivál, a közönség visszajelzése is ezt igazolja. Negatívumként említik viszont a parkolási körülményeket. Az egyesület elnöksége ezért azon munkálkodik, hogy a jövőben a parkolást saját kezelésében lévő területen tudja biztosítani.

Köszönet illeti mindazokat a segítőket, akik társadalmi munkájukkal hozzájárultak a sikeres lebonyolításhoz.

A koncerteket 1988-tól, megalakulása óta szervező Kápolnáért Kulturális és Sportegyesület a mára egy stabil anyagi háttérrel bíró civil szerveződés, amely a kápolna felújításán túl, nevéből adódóan, alapszabályának megfelelően támogatja a községi rendezvényeket (falunap, idősök napja, hősök napja, gyerekek nyári tábora), más civil szervezeteket is. Működött egy labdarúgó és egy teke szakosztályt, de hozzájárult a templom, valamint a köztéri szobrok felújításához is.

Elmondható tehát, hogy a 25 évvel ezelőtti, a falu közösségének összefogásával indított sorozat eredményes volt, a kitűzött cél magvalósulásán túl országos ismertséget is hozott a fesztivál.

Martonfalvi Miklós

Önkormányzati hírek

A nyári szünet előtt júliusban tartotta utolsó rendes ülését Sitke község Önkormányzata, majd legközelebb szeptember végén. Az őszi rendes ülések mellett volt két rendkívüli ülés is. Még augusztus első hetében elkészült a játszóter, a kivitelezés nagyon precíz lett. Az óvodánál is jelentős változásokat lehet tapasztalni. A vadgesztenyefákat ki kellett vágni, így sokkal szellősebb lett az óvoda udvara, a mászókákat is biztonságosabbá tették. A konyha és az óvoda épülete között található balesetveszélyes lépcsőt és a járdát is sikerült felújítani. A szeptemberi ülésen került a képviselő-testület elé a Patria Nonprofit Kkt. vezetője által készített, a Kkt. munkájáról szóló beszámoló. Újdonság a házi jelzőrendszer tervezett bevezetése, melynek költsége egyszeri alkalommal befizetett 28.000,- Ft, illetve ezen felül havonta 3.000,- Ft lenne. Az érintett ellátásban részesülő idős emberek és hozzátartozóik értesítése megtörtént, illetve a hirdetőtáblára

is ki lett függesztve egy tájékoztató. A 2011. évi I. félévi költségvetési beszámoló alapján a gazdálkodás jónak mondható. A szűkös központi támogatások miatt az önkormányzat saját bevételein belül jelentős a helyi adók szerepe, és kedvezően alakult az iparüzési adó teljesítése is. Az Önkormányzat idén is csatlakozott a 2011. évi Bursa Hungarica Ösztöndíjrendszerhez, a beérkezett pályázatok elbírálása a novemberi ülésen fog megtörténni. Tanévkezdési támogatásban részesült az őszi folyamán összesen 66 fő általános- és középiskolai tanulmányokat folytató gyermek, illetve felsőfokú oktatási intézmény első éves hallgatója. 2011 szeptemberétől a lakásfenntartási támogatásra vonatkozó szabályok jelentősen átalakultak. A normatív lakásfenntartási támogatás és a helyi lakásfenntartási támogatás maradt, a jogosultság feltételeit illetően azonban változások következtek be.

(Folytatás a 7. oldalon)

NÉMETH MIHÁLY

Hegytetőn

Jóféle hercegi bor
és a remélt jámbor
óhaj, hogy kezed megfoghatom,
hevített
és segített
a meredek hegyoldalon,
kővér szőlőfürtök között
a hegytetőre jutni.
Alattunk a szelíd,
termékeny táj,
amely mindig nagyon fáj,
ha hűtlenül elhagyom.
Faluk tucátja lapul
a szőlővel ékesített
dombok között.
Körben erdők rejtik
a beszédes csendet.
Sűrűbb, sötétebb zugai
bujtatták valaha
a nappal becsületes,
éjjel betyárkodó
dédapáinkat.

Távolabb a két hengegő,
de rongyosnadrágos,
rivális város:
Celldömölk és Sárvár
egyszerre látható,
és a gyönyörű, fenséges táj
mindent meggyógyít most,
ami negyvennégy éve
egyfolytában fáj.
Remények úsznak a fejünk felett.
Körben kővér felhők
éberen figyelnek:
Csak most ne! Most ne bántsuk egymást!
Sokszáz évek óta
nem volt még ekkora
sansz a kezünkben.
Zúrtavart a fejünkben
váltsa fel már a lassú, botorkáló,
de tiszta megbékélés!

Elkonul már végre
a régen volt ellenség,
de marad az ellenfél,
s a kettő, nem ugyanaz!
Maradék energiánkat várja
sok koszos, elcsúfított város
és kiherélt falu,
ahol gyilkol a füst, és a szemét,
s az álnok kémia.
Legyünk végre otthon akkor is,
ha a kapun át, az utcára lépünk,
s tavasszal letépünk
az erdőben néhány szál virágot.
Utolsó erőnkkel vadul ugrunk még
egymás torkának,
s elfelejtünk örülni
a gimnasztorkának,
melyet a Gyöngyös vizében
utoljára mostak.

Sokat szenvedett utak
a két kisváros között
lágyan kanyarognak.
Apáink veseklő, dalos imáját
a Celli Máriához
széttépve, de tisztán
a szél felhossa hozzánk:
„Boldogasszony Anyánk...”
S messze, távol a Bakony,
nyugatról a szikrázó Alpok
súlyosan bólint rá.

Hűvös van itt fenn.
Vékony szál virág
árválkodik a lábam előtt.
Nyárról ittfelejtett
kékeslila színét
Neked tartogatta.
Fogadd el Kedves!
Szép halála lesz a lágy,
simogató ujjaid között.

Önkormányzati hírek

(Folytatás a 6. oldalról)

Az Önkormányzat támogatást nyert ravatalozó épület külső felújítására és esőbeálló, valamint járdaépítés kivitelezésére, melynek munkálatai már megkezdődtek az őszi folyamán. Az októberi rendes ülésén több beszámolót is elfogadott a képviselő-testület úgy, mint a 2012. évi belső ellenőri munkatervét és stratégiai tervet. Sitke község II. Környezetvédelmi Programjának időarányos teljesítéséről szóló beszámoló az önkormányzat 2009 és 2010 között megvalósított környezetvédelmi tevékenységét ismerteti. Sitke község Helyi Hulladékgazdálkodási tervének időarányos végrehajtásáról szóló beszámoló tartalmazza a következő évekre vonatkozóan Sitke köz-

ség hulladékgazdálkodási feladatkörében javasolható intézkedéseket, így például a szelektív hulladékgyűjtés nagyobb arányú igénybevételét, a biológiailag lebomló hulladék kezelését, szennyvízcsatorna hálózat és szennyvíztisztító kiépítését, a folyékony hulladékkezelő telep felhagyásával kapcsolatos intézkedéseket és Sitke község II. Hulladékgazdálkodási Tervének kidolgozását. A képviselő-testület döntött a volt rendőrpihenő ingyenes használatba adásáról, így a kérelmező egyesülettel együttműködve az önkormányzat helytörténeti múzeumot rendez be. A zárt üléseken több átmeneti segítség megállapítására is sor került.

Marsits Judit

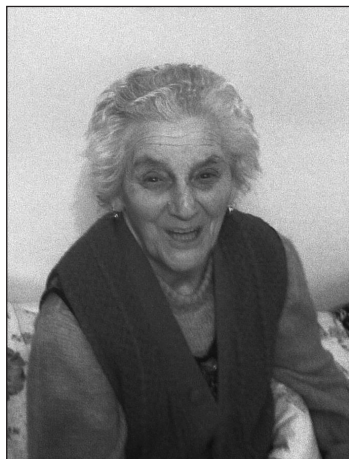
Élet a majorban

Beszélgetés Czírók Lajosnéval kurconi élményeiről.

Czírók Lajosnét – született Németh Annát – a Fessler-porta melletti egyablakos kis házban találtam meg. (Szégyen bevallani, de eddig nem tudtam, hol lakik Czírók Marika férjével, s immáron három éve édesanyjával).

Annus nénivel és Marikával könnyű volt időpontot egyeztetni „Katikám, mikor jó neked?”. – Hát szombaton délelőtt tíz órakor.

Míg a kapunyitást vártam, végignéztam a kedves kis udvaron: gondozott virágágyak, sövény, szép, zöld fű. Nyíló krizantém bokrok, madáretetők, köcsögtartó, amiről a leszedett köcsögök már téli álmukat alusszák. Sorolhatnám a sok kedves apróságot, amit láttam: a kazánházban gyufaszálakhoz hasonlóan elrakott gyújtóst, aprított fát, a gondos, portáját szerető háziasszony által kitalált, s férjével közösen megvalósított, életüket szebbé, jobbá tevő ötletek sokaságát.

*Czírók Lajosné
szívesen gondol vissza
Kurcon majorban töltött éveire*

Többször kellett figyelmeztetnem magam, hogy nem csak azért vagyok ott, hogy jót beszélgessek, marcipánnal megbolondított mézes-krémest egyek, hanem, hogy megtudjak valamit a hajdani Kurcon- majori életéről.

Annus néni „frissen fodrászolt” hajjal várt, ülve utcára néző, szép, világos szobájában. Végre a témára terelve a szót, első mondata ez volt: „Én igen szerettem ott élni.” (Jelzem, a beszélgetés során ez többször is elhangzott.) Ő kurconi szülők – édesapja juhász volt, édesanyja, közismert szóval háztartásbeli, – legidősebb lányaként 1926-ban született. Négy lány követte még a sorban. A majorban öt család élt. Szigetiék, Pethőék, Mészárosék, Némethék, és Molnár István, aki nyugdíjas korban került ki oda. A családok úgy éltek ott együtt, mintha mind rokonok lettek volna. (No persze a békés fajtából.) Veszekedés soha nem volt, megértették, segítették egymást. Annus néni édesapja az uraság juhásza keveset volt otthon, hiszen egyedül lévén a juhokkal, hajnaltól késő estig dolgozott. A Kurcontól Sárvár felé elterülő erdőben, mezőkön legeltetett, de volt, hogy Bottyánba is elhajtott. A juhoknak volt akol, az istállókban tehenek, az ólakban disznók voltak. Szabó Pál nevezetű állatgondozót is említ Annus néni, aki szintén Kurconban élt.

A gyerekek nőttek, – másként, mint mostanában. Nem volt a szigorú felügyelet, s ők különben is jók voltak, csak néha kellett Németh néninek „szétütni” a lányok között. Azért egyszer a kis három éves Annuska beleesett a kupolás kurconi forrásba, még jó, hogy Király István kéznél volt, hogy kihúzza. Mély ugyan nem volt a víz, de történhetett volna baj, s akkor ki mesélné most el, hogy bizony játékuk nem volt mindig veszélytelen. Gondoltam a juhász apa ta-

lán faragott nekik valamit, de csak botokat szokott. Amikor annak volt ideje, tollat vagy kukoricát fosztottak, a falutól messze lévén, Ők, a majoriak, a maguk kis közösségében. A családok a hosszú épületből egy szoba, konyha, kamrás részt birtokoltak. Meséltem, hogy gyerekként láttam ilyen beosztású lakást, ahol egy szobában hatan éltek, s a karácsonyfát a gerendára függesztették, hogy ne foglaljon helyet. Annus néni bólogatott, hogy náluk is így volt, s Marika is így emlékszik, hiszen ő is ott töltötte kisgyerekkorát testvéreivel. A konyha hátuljában volt a befalazott tűzhely, kemence. A kamrában volt leválasztva a füstölő. Szükség is volt rá, hiszen disznót öltek, és füstöléssel tartósították a húst. A zsíros kenyér is fontos táplálék volt a régi világban. Minden családnak volt kertje, szemben a házzal, a Kurcon-patak partján, ahol megtermelték a főzéshez a zöldségeket. Az asszonyoknak a gyerekek segítettek. Változást hozott az ő életükbe az iskola kezdete. Addig csak a majorban éltek, ekkor megkezdődött a napi ingázás, télen - nyáron, hidegben - melegben. Vasárnap is, hiszen misére is járni kellett. Pogány Elvire kisasszony, az egyéb tudnivalók mellett kézimunkázni, kötni tanított az évek során, aminek Annus néni később hasznát is vette (Ma is hímezzet, mert tétlenül ülni nem sza-

*A mezőgazdasági termelőszövetkezet megalakulása után
nagyüzemi beruházások kezdődtek Kurcon majorban
képünkön a bognárok (Major Imre, Budai Károly, Kiss Imre)
a sertésistálló tetőszerkezetét készítették*

bad!) A Kovács tanító úrtól elsajátított gyakorlati ismereteket is hasznosította élete során.

A majorban töltött évekre – a szüleivel, testvéreivel, majd a saját családjával éltekre is – szívesen emlékszik Annus néni. A mostani helyzetet elfogadja, belátja, hogy neki is, lányának is könnyebb, megnyugtatóbb így, hogy hozzájuk költözött a faluközi házból, ahol egyedül lett volna. Látogatásom során úgy tűnt, hogy a majori élethez hasonló békességben, egyetértésben él a család, csak éppen jóval kevesebben, mint ott. Remélem, a mostani, gyakrabban jelentkező gyomorfájást sikerül orvosolni, s Annus néni még sok időt tölthet szeretteivel az otthonos, kellemes házban, ahol szeretik és megbecsülik Őt.

Bediné Kajtár Katalin

Olvasói levél

Tisztelt Szerkesztőség!

Elnézést kérek, ha soraimmal zavarom Önöket. Igazán nem szereplési vágyból, hanem a gratuláció miatt és egy kicsit irigységből kezdtem a levélíráshoz.

Gratulálok és köszönöm, hogy ilyen lelkes társaság foglalkozik szülőfalum történetével. Szinte hihetetlen, hogy ilyen távolba visszatekintve elemzik sorsunkat. Csodával határos az a munka, melyet precízen, átszellemülten végeznek, kutatnak. Soha nem gondoltam volna, hogy ennek a

A gyermekek színtere: Előtérben a „Kasznárház” háttérben (takarva) Lábos József szülői háza

kis isten háta mögötti helységnek ekkora, rögzített múltja van, s bízom benne, hogy lesz is.

Köszönet a kutató munkáért!

A cikkek érdekesek, tanulságosak, alapos munkát sejtetnek, öröm olvasni őket. Örülök, hogy néha hozzá jutok pár példányhoz testvérem jóvoltából. Az irigységről pár gondolat. Én 18 éves koromig éltem Sitkén. Itt végeztem az általános iskolát 1955-ben, Nagy Lóránt tanár úr osztályában. Itt végzett a nővérem Margit, 1954-ben, húgom Annus, 1960-ban. S ami fáj: tőlük tudom, hallom, hogy találkoznak legalább 5 évenként, mi (talán a faluban egyedül?!), soha nem találkoztunk, mert senki nem szervezte meg ezt a kis lelki felüdülést jelentő ünnepséget. Tudom,

hogy többen is élnek még Sitkén is abból az osztályból. Nem akarom Öket megbántani, de egy kis odafigyeléssel megoldható lett volna. Érdemes ez azért, mert mis is fogjunk. Vagy, lehet, hogy csak én vagyok az, aki nosztalgizálni szeret? Ez az összejövetel számomra mindig csodálatos érzés volt. Sokszor átéltem Sárváron a gimiben, ahol él még ez az „ünnep”.

Hát ez utóbbi gondolatsor készített írásra, nem kisebbítve a levél elején említett dicséretet.

Mi, távol kerültek, már gyökértelenek vagyunk, hiszen rokonaink,- de főképp Szüleink már csak a temetőben fogadnak bennünket. Nehéz leírni, milyen szívfacsaró,- de ez van. Ezt könnyítette volna az alkalmankénti találkozó, ami nem volt soha. (Vagy csak én nem kaptam értesítést?) Bánom. Mi, hetvenesek, nem a dicsekvést hiányoljuk a találkozókból, hanem a meghitt, baráti mondatokat,- s az esetleges emlékezési csendet is. Legalábbis én így gondolom, s a gimis találgák is ezt bizonyítják. Elnézést kérek, ha egy kicsit elérzékenyültebben nyilatkoztam, de ezt és így érzem. Ez talán azért is van, mert az ember alól fokozatosan húzzák ki a „sámlit”, s lehet, hogy akkor már késő. Az utóbbi 20 évben a sitkei emlékezés abból állt, hogy kimentem a temetőbe, s utána szép lassan végig haladtam a kissitkei utcán. Mély megrendüléssel látva a romlást, felüdítve az újtól, a felújítottól, mert az is van bőven, - talán több is.

Búcsúzóul még egyszer köszöntöm Önöket, illetve Titeket, hiszen sokatokat személyesen ismertem. Legyetek büszkék falunkra, a végzett munkátokra, amely a legkomolyabb kritikát is büszkén kiállja.

Mindenkinek jó egészséget, sok sikert kívánok az életben, szerettei körében pedig mérhetetlen örömeket!

Most kaptam kölcsön betekintésre négy darab hírujságot, - remek!

Budapest, 2011.IX.7.

Lábos József

Budapest, Darus utca 10.

Advent az Emlékparkban

Advent első vasárnapjával kezdődik az egyházi esztendő. A soron következő négy hét egyben a várakozás időszaka is, a lelki felkészülés ideje karácsonyra, Jézus születésére. Az advent a latin Adventus Domini, az Úr eljövetele kifejezésből származik. November 27. Advent első vasárnapja. Az Együtt Sitkéért Egyesület tagjai felállították a parkban a Betlehemet, amelynek vázát minden évben Gaál Józsefék bocsátják rendelkezésünkre. Vasárnap délután összegyűltek a sitkeiek, hogy meggyútsák az első gyertyát a koszorún, amelyet Vass Lajosné készített a falu számára. Az első gyertyagyújtást még meghittebbé tették a sárvári Szent László Katolikus Általános Iskola tanulói, akik a Szállást keres a kis Jézus című műsorukat adták elő Herkovits Ferencné és Martonfalvi Mária tanítónők összeállításában. A hideg idő ellenére mindannyiunk szívét melegség járta át az imádkozó kisgyerekeket látván. Inzsől Richárd plébános úr megáldotta a Betlehemet és a koszorút. Majd az egyesület tagjai forralt borral és meleg te-

ával kínálták a vendégeket. A Betlehem pedig várja azokat, akik az ünnepre készülődve szeretnének egy kicsit megpihenni, elgondolkodni a karácsony igazi jelentésén.

blanche

Melegség és várakozás járta át a szíveket az egyházi esztendő kezdetén

Sitkei születésű papok, szerzetesek, szerzetesnők IX.

„A pap is ember.” – tartja a nem oly régi szólás-mondás, mely a mai ember számára már természetes és elfogadott tény, hiszen ugyanolyan jó vagy éppen kevésbé előnyös tulajdonságokkal, emberi gyengeségekkel is rendelkezhet az, aki az egyházi pályát választja, úgy ahogy bármely más hivatásban élő ember is...

Ezt azonban még jó száz évvel ezelőtt sem egészen így gondolták. Ha egy pap például pszichésen megbetegedett, ne adj' Isten megtört, összeroppan a rábízott feladat súlya alatt, azt szégyellni, titkolni valónak tartották, attól félve, mintha ez (is) az Egyház tekintélyét csorbítaná...

Úgy gondolom, akkorra már rég elfelejtették Szent Pál apostol tanítását, amit azonban mi, mai keresztények újra magunk elé állíthatnánk: „legszívesebben a gyengeségeimmel dicsek szem, hogy Krisztus ereje költözzön belém.” (2Kor 12,9b)...

Egy ilyen, fiatalon (38 évesen) elhunyt, az élete utolsó idejében az idegi gyengeség keresztjét hordozó, s talán emiatt is méltatlanul elfeledett sitkei születésű egykori szombathelyi egyházmegyes papról szól sorozatunk jelen írása.

TÖMÖR AMBRÓ (akinek a Kereszteltek Anyakönyvében latinul bejegyzett Ambrosius keresztnévét ma az Ambrus formában használjuk inkább) Kissitkén született 1857. augusztus 2-án Tömör János és Szarvas Rozália földműves szülöktől. Két éves korában édesanyja – Flórián névre keresztelt öccsével együtt – a szülés után pár nappal meghalt. Apja 1860-ban újra házasodott, és Horváth Rozáliától a kis Ambrónak még három féltestvére született. A papi hivatás választásában, az isteni elhívás mellett az utóbbiak is befolyásolhatták, helyesebbnek láthatta, ha ily módon lemond az elsőszülöttségi és öröklési jogokról, s az egyházi pályán próbál boldogulni...

A szombathelyi szeminárium elvégzése után 1881. július 11-én szentelték pappá. Tanulmányait példásan, nagy szorgalommal végezte. Későbbi állomáshelyeiből arra következtethe-

tünk, hogy különösen is a nyelvek elsajátításában járhatott elől, hiszen jól beszélt mind németül, mind horvátul. Átlagos, de ígéretes életút elé nézett.

Újmiséje után jó egy hónapig szülőfalujában tartózkodott, ekkor (és utoljára) végzett lelkipásztori szolgálatot Sitkén: 3 keresztelést és 1 temetést.

Első kápláni kinevezése két évre a felsőőr-vidéki horvátok egyik legfontosabb zárandokhelyére, Incédre (ma: Dürnbach/Vincjet) szolgáltatta, mely

A pinkamindszenti templom napjainkban

1971 óta Csajta (ma: Schachendorf/Čajta) község része Ausztriában, Burgenlandban. Majd egymás után – néha csak pár hónapot töltve egy-egy helyen – segédlelkész volt több várvidéki plébánián, így: Nagyszentmihályon (akkoriban, 1899-ig Nagy-Német-Szentmihály, ma: Großpetersdorf/Veliki Petrštof), Szenteleken (ma: Stegersbach/Santalek), aztán kissé délebbre, a muravidéki Vízlendván (ma: Sveti Jurij/Svéti Jüri/Sankt Georgen), mely ma Szarvaslakhoz (Rogašovci/Rotgašovci/Reissen) tartozik Szlovéniában. Azután Rohoncon (ma: Rechnitz/Rohunac/Rohunc /A/), majd már közelebb a szülőfaluhoz 1885/86-ban Ikerváron, 1886-1888 között Sárváron, végül 1888-tól 1890 elejéig Kőszegen szolgált. Vagyis alig 9 év alatt 8 plébánián fordult meg.

Hidassy Kornél megyéspüspök 1890. február 9-én küldte, előbb ideiglenes plébános-helyettesi minőség-

ben Pinkamindszentre, majd miután Habsburg-Estei Mária Terézia Henrietta Dorottya főhercegnő, a pinkamindszenti plébánia kegyúrnője a hat pályázó közül Tömör Ambrót nevezte ki plébánosnak, március 23-án a püspöki megerősítést is elnyerte.

Idegi kimerülésében, majd hirtelen jött lerobbanásában jócskán közrejátszhatott, hogy 1893-ban a pinkamindszenti kántortanító fegyelmi ügye kapcsán őt is meghurcolták.

Maitz Jácint németújvári ferences házfőnök, aki betegsége kezdetétől gondoskodott Tömör Ambró helyettesítéséről, 1895. április 21-én többek között az alábbiakkal informálta a szombathelyi püspököt a beteg állapotáról:

„miután a grázi klinikából márcz. 24-én csekély reménnyel elbocsátott, plébános úr a Kneipp curához bizalmat érzett, én azonnal írtam is hozzá és rendelőnyét ápril hó 7-én megis kezdettem a szegény beteggel. Tizenkétnapi használata után annak alkalmazását visszautasította... Már harmadnapja, hogy szünet nélkül felal jár szobájában, két kezével fejét tartva és a legzavartabban nyilatkozik, ha nagy nehezen reá lehet bírni, hogy szóljon. – Miniszterelnök lehetne, egyetemi tanárságról beszél, és hogy a Doctoratust kitűnő sikerrel letette; a fő dolog, hogy azt mondja, hogy ő nincs felszentelve; de korát már nem tudja.”

Ismerjük még Köberl Ferenc eszperes több részletes beszámolóját is, melyekből kiderül, hogy Tömör Ambrót miután gyógyíttatását önerőből már nem tudta fedezni, apját rendelték gyámjául, de mivel az ő lehetőségei is rövid idő alatt kimerültek, a Megyéspüspök az irgalmas-rendiektől kérte, hogy budai kórházukban kaphasson végleges elhelyezést.

Október 4-én szállították a fővárosba, ahol alig két hónap múlva, 1895. december 1-jén elhunyt.

Temetéséről, sírhelyéről eddig sajnos semmilyen adatot nem sikerült fellelnem.

Inzsöl Richárd plébános

A nagysitkei kastély

Koppány Tibor szerint az uradalom központjában épült castellum (ebből ered a magyar kastély szó) a földesúri hatalmat képviselte, annak látható jelképe volt. Általában, de nem kizárólag azt nemesi kúriát nevezték castellumnak, amelyet árkok, sáncok és palánkok vettek körül. Építéséhez minden esetben királyi engedély kellett, de jelentős különbség volt a palánkon vagy a falon

A kissitkei kastély értékesebb és lakásosabb, mint a nagysitkei kastély

belül álló épületek építőanyagában és méretében és minőségében. Ezek alapján a kissitkei és a nagysitkei kastély esetében egyértelműen nemesi birtokon, lakóhely céljára épített kastélyról beszélhetünk, amely elsődlegesen nem katonai feladatok ellátására épült, hanem csak a török korban kapott ilyen funkciót. Ez a védelmi funkció csak korlátozott mértékű lehetett, királyi katonaság például soha sem állomásozott a kissitkei castellumban.

A nagysitkei kastély építtetését valószínűleg Sitkey Gergely nevéhez kapcsolhatjuk. 1494-től szerepel az írásokban, apja Sitkey Antal volt, aki bekerülve a megyei szervezetben a vasi alispáni rangig jutott. Fia apja nyomdokain haladva vasi alispánként kezdi pályáját, de volt a Kanizsaiak sárvári várnagya is. Eredményes lehetett az alispáni működése, mert részt vett az 1505. és 1521. évi rákosi országgyűlésen Vas megye egyik követeként. Talán itt figyelhetett fel rá a későbbi király, Szapolyai János, mivel négy év múlva már országos jelentőségű, bizalmi pozícióban találjuk. 1525-ben Szapolyai familiárisként a Szent Korona őre, a visegrádi vár egyik várnagya. 1527-ben említik utoljára Sitkey Gergelyt. Mint katoná, lehetett tapasztalata és pénze a kastély építéséhez.

A középkorból csupán egy említés kapcsolódik a Sitkey család nagysitkei ágának kúriájához. 1467-ben a nádor

meghagyja a vasvári káptalannak, hogy Debrenthei Tamás püspököt zálogjogon beiktathassák többek közt a néhai Sitkey Bertalan sitkei kúriájának birtokába. A fennmaradt nagyszámú oklevél ellenére csak ez az egy utal az itteni lakhelyre, a kissitkei ág esetében pedig egy 1465-ös ház említése maradt fenn. A hiányzó adatok ellenére valószínűleg létezett a nemesi igényeknek megfelelő lakóhelyük Sitkén, mivel a család mindkét ágának ez volt a birtokközpontja. Bár jelentős kiterjedésű birtokaik voltak Zala vármegyében valamint Győr, Sopron és Veszprém vármegyékben is, mindig Sitke volt a családok fő fészke, központi lakhelye.

A következő fennmaradt írás még mindig csak egy nemesi kúriáról beszél, amely Nagysitkén állt. 1557-ben Nádasdy Tamás nádor perbe idézteti Kissitkei Sitkey Gergely ellen Nagysitkei Sitkey Jánost és Mihályt. A panasz szerint Sitkey János rosszindulatból és testvérének felbujtására 1554-ben elfogatott és Nagysitkére, a nemesi kúriába hurcoltatott egy kissitkei jobbágyot, akit csak váltságdíj ellenében engedett szabadon.

Az első említés, ami már megerősített kastélynak, azaz castellumnak nevezi a nagysitkei nemesi lakóhelyet 1607 májusában kelt. Sitkey Ádám tiltakozást jelentett be testvére, Sitkey Péter ellen, aki 25 forintért a nagysitkei castellum harmad részét és egy fél malmot adott át Sitkey Gáspárnak. Nem sokkal később Sitkey Péter 300 forintot vett kölcsön Sitkey Györgytől, zálogul adva a nagysitkei jobbágyságot és a kastélybeli részét. Úgy látszik azonban, hogy Sitkey Ádámnak is voltak tervei a kastélybeli részével, mivel Sitkey Péter felesége eltiltotta őt attól, hogy a javait, közöttük a kastélybeli részét elidegenítse Sitkey Gáspár részére.

Ezek az említések már egyértelműen castellumnak nevezik az építményt, amely Nagysitke faluban állt. Felmerül azonban a kérdés, hogy mi történhetett a 16. század közepétől 1607-ig eltelt idő alatt, amikor nem találunk róla említést. Vagy további erősítéseket hajtottak végre a már meglévő nemesi kúrián a Sitkeyek, esetleg a korabeli terminológia változott meg és erősítései alapján már castellumnak nevezik a kortársak az épületet. Mindkét változat elképzelhető. A megerősítést a török támadások indokolhatják, a terminológia váltását pedig a török elleni védelem céljára épült különféle épületek elnevezése közötti különbség. Valószínűleg csak az elnevezés változhatott meg, az épület maradt ugyan az, mivel ebben az időben a Nagysitkei Sitkey család már nem igazán állt olyan anyagi helyzetben, ami az erősítést fedezni tudta volna. *(Folytatás a 12. oldalon)*

A nagysitkei kastély

(Folytatás a 11. oldalról)

A 16. század elején, Sitkey Gergely idejében volt csak olyan a család anyagi helyzete, ami lehetővé tudta tenni egy erődített lakhely építését. A megnevezés változására mutat, hogy 1634-ben újra nemesi lakóháznak nevezik a korábban már castellumként szereplő épületet. Esterházy Miklós nádor előtt Szalay Gábor tiltakozott Sitkey Ádám és Gábor ellen az ő tulajdonában lévő nagysitkei kúria visszafoglalása miatt.

A kastély a 17. században továbbra is csak a családi birtokügyek szereplője maradt. 1609-ben Illésházy István helytartó előtt Sitkey Boldizsár tiltakozott testvére, Gáspár ellen, mert a feleségének Hosszútóthi Zsuzsannának kívánta eladni egy szőlőjét és a nagysitkei castellumbeli részét. 1632-ben a Sitkey család leányági leszármazottai, Jánossy Zsuzsa és Orsolya a Sitkey familia nagysitkei castellumában Sitkey Gábort és Sitkey Zsuzsát megintették, mert jobbágytelkeket vettek meg, ehhez pedig nem volt joguk, mivel az a Jánossy lányok birtoka volt.

1665 februárjában Nádasdy Ferenc országbíró előtt egyezséget kötött egymással a néhai Sitkey Gábor fia György egy részről, Galántai Esterházy Mihály, a felesége Nádasdi Darabos Mária valamint Nádasdi Darabos László más részről a Nagysitke, Kissitke, Tokorcs falvakban, Bajt, Nádasd, Battyán, Kanota, Vinár, Véged, Gyűrűs és Hahót falvakban szabadon és zálogban lévő jószágokról. Sitkey György úgy döntött, hogy életfogytig tartó járadék fejében átadja Galántai Esterházy Mihály-nak, Nádasdi Darabos Máriának és Lászlónak minden birtokát és birtokrészét. A Sitkey család birtoka-it, vagy ahogy ekkortól nevezték, a „Sitkey-javakat” több alkalommal is összeírták Esterházy Mihály fia Dániel részére. Minden ilyen összeírásban szerepel a nagysitkei kastély is.

Annak ellenére, hogy Sitkey György már 1665-ben átadta minden birtokát rokonainak, tovább folytatta az elzálogosításokat és birtokeladásokat. 1672-ben Sárváron kelt Darabos Gáspár özvegyének Lőrinczfalvi Évának a levele, amelyben közli azt az egyezséget, amelyet Sitkey Györggyel kötött. Eszerint 600 forintért megvette Sitkey Györgytől annak nagysitkei „kastélyos udvarházát”. Ekkor ki-derültek korábbi zálogosítások is.

1685-ben Hollósi Gáspár és Magdolna, a Hollósi családnak kb. 50 évvel korábban Sitkey György által elzálogosított részeket a nagysitkei kastélyban valamint Sár, Csénye és Bögöt falubeli jobbágytelkeket 900 forintért elzálogosították Sankó Boldizsárnak.

Amikor a Sitkey családtól való nőági leszármazásra hivatkozással Felsőbüki Nagy István meg akarta venni a volt Sitkey birtokokat az Esterházyaktól, a 17. század vé-

gén újra összeíratta Galántai Esterházy Dániel az egykori Sitkey-javakhoz tartozó birtokokat és birtokrészeket. Ebben az összeírásban szerepel az is, hogy kiknek és mekkora részei vannak a javakban a két családon kívül. Az összeírás határozottan megkülönbözteti a még fennálló két sitkei kastélyt. A kissitkei kastély értéke 1500 forint, a nagysitkei kastély értéke 650 forint volt, mindkettőhöz

A kissitkei kastély felújításakor előkerült lőrésék a kastély védelmi funkcióira utalnak

tartozott majorság is. A két érték közötti különbség, jelentős méretbeli, építésbeli, esetleg állapotbeli különbségre is utalhat.

1744-ben Simonyiban Vas megye tanúkihallgatást tartamiatt, hogy a Kisfaludy familia korábban a két Sitkén és Tokorcon bírt-e kastélybeli, majorbeli és szőlőbeli részt, továbbá ép és pusztai jobbágyhelyeket. A kihallgatott 2. tanú még az atyjától hallotta, hogy a Kisfaludy család valóban bírt részeket a megnevezett helységeken, így mind a két Sitkén kastélybeli részeket is. A kihallgatott többi tanú is hasonlóan vallott. Ez az utolsó említés a nagysitkei castellumról, a következő időben nyom-talanul eltűnt, elenyészett. Valószínűleg lebontották és az anyagát felhasználták az újabb építkezések-hez, esetleg a nagysitkei templom építéséhez is. A kissitkei kastély elkerülte a sorsát, mivel a Sitkey javak új birtokosa, a Felsőbüki Nagy család abban rendezte be lakhelyét. A fenti adatok ismeretében ez természetesnek tekinthető, mivel az 1500 forint és 650 forint érték azt bizonyítja, hogy a kissitkei kastély jóval nagyobb és lakályosabb lehetett mint a nagysitkei.

A nagysitkei castellum hadászati szerepet nem töltött be, még a mellette lévő kissitkei castellum sem kapott igazán nagy szerepet a védelemben. A két castellum ellenére a falvak a török hódoltságához tartoztak, adót fizettek a császárnak és török földesuruk is volt.

Ruzsa Károly

Kovács Ferenc ünnepi ételajánlata

Cseréptálban sült citromos, almás halszeletek

Hozzávalók:

70-80 dkg halfilé,/ponty, afrikai harcsa, csuka, pangasius,
2 db citrom,
2 db savanykás alma,
15 dkg füstölt szalonna,
2 gerezd fokhagyma,
5 dkg vaj,
2-3 dl fehérbor,
Ízlés szerint só, majoránna, tárkony.

A halszeleteket megmossuk, lecsöpögtetjük, fél centiméterenként bevagdossuk, bedörzsöljük fokhagymanyomón átnyomott fokhagymával, megtűzdeljük a vékony csikokra vágott szalonnával, befűszerezzük majoránnával és tárkonnyal, majd 30 percet állni hagyjuk. Az előkészített halszeleteket előzetesen vízben beáztatott, vajjal kikent fedéllel rendelkező cserép sütőtálba fektetjük és meglocsoljuk a bor egy részével.

A tálat lefedve hideg sütőbe tesszük, és magas hőmérsékleten majdnem készre sütjük. Sütés közben többször meglocsoljuk a meglangyosított maradék borral. A citromot és az almát megmossuk, meghámozzuk, vékony karikákra vágjuk, majd ízlésesen a halszeletekre rendezzük, és fedő nélkül, sütőbe visszahelyezve készre sütjük.

Forrón, burgonyapüré körettel tálaljuk.

Töklevés tökmagos zsemlekockával

Hozzávalók:

Egy kg gyalult tök
két csokor frisskapor, vagy helyette két evőkanál szárított kapor,

egy kisebb fej vöröshagyma apróra kockázva,
egy evőkanál vaj,
egy evőkanál étolaj,
5 dl húsleves alaplé,
3 dl tej,
ízlés szerint só,
fél dl tökmagolaj,
egy dl joghurt,
2 db pirított zsemle felkockázva

Forró olajra hintjük a kapor felét, és ebben hámozott tökmagot megpirítjuk csepp tökmag olajjal ízesítjük majd félre tesszük. A vaj és olaj keverékén megpároljuk a hagymát, ráadjuk a kinyomkodott tököt, és tovább pároljuk. Hozzáöntjük a tejet, és a hús alap lét. Összeforraljuk, majd átturmixoljuk. Behabarjuk a joghurttal, és tálaljuk lehűtjük.

Tálalásnál az átszűrt kapros, sült tökmagos olajt a pirított zsemlekockákra locsoljuk, melyet a tányérok aljára elosztunk és rámerítjük a forró töklevest.

Gyorsan elkészíthető tengeri halfilé recept

Hozzávalók 5 fő részére:

75 dkg fagyasztott filézett hal szeletek
3db póréhagyma
20 dkg vaj
Kávéskanálnyi tökmagolaj
Ízlés szerint só, petrezselyemzöld, örölt bors és bazsalikom

A vajat a tökmagolajjal együtt egy kellő nagyságú fedéllel rendelkező serpenyőben felhevítjük és hozzá adjuk a felkarikázott póréhagymát, fűszereinkkel ízesítjük. Összekeverjük és ráhelyezzük a halszeleteket, sózzuk és fedővel lefedve lassú tűzön készre pároljuk. Pirítós kenyérrel forrón tálaljuk.

Teke hírek

Pezseg a tekeélet Sitkén a Borostyánkert tekézőben.

A megyei első osztályban szerepel a Borostyánkert csapata. Az ismét hazai színekben versenyző fiatalok jó szezonkezdéssel az első öt hely egyikén várják a folytatást. Majdnem valamennyi hazai meccsen veretlen csapat egyre jobb formába lendül. A Bejczy Tamás, Hajas András, Horváth Ádám, Kovács Zoltán, Molnár Tibor, Orbán Csongor, Viczmándi Ervin alkotta együttes megállja helyét a megyei első osztályban. Célunk a dobogós helyek egyikének megszerzése.

Mérkőzések, eredmények:

Sitke Borostyánkert Tekéző - Bulcsú Vezér TK SE	7:1	2300:2250
VM DASZK Középisk. Vép - Sitke Borostyánkert Tekéző	6:2	2368:2367
Sitke Borostyánkert Tekéző - Körmenyi Teke SE	7:1	2329:2267
Szentgotthárd VSE II - Sitke Borostyánkert Tekéző	7:1	2591:2553
Sitke Borostyánkert Tekéző - Pecöl TK	6:2	2291:2189
Kondorfa SE - Sitke Borostyánkert Tekéző	5:3	2502:2456
Csempezkopács SE - Sitke Borostyánkert Tekéző	3:5	2508:2540
Sitke Borostyánkert Tekéző - Vasjáromi II	8:0	2284:2117

Rum-Gerse II TTE - Sitke Borostyánkert Tekéző 1:7 2551:2578

Sitke Borostyánkert Tekéző - Teke Klub Tanakajd 3:5 2306:2311

A tekézőben immár 10. évadban indult újra a Borostyánkert Kupa teke csapatbajnokság. Sajnos most csak 7 csapat küzd őszi-téli rendszerben 40 vegyes gurításban. Sitkét két csapat képviseli. A Barátok (Fülöp Nándor, Orbán Imre, Morgós István, Linka László és Málits József) szokásos kiegyensúlyozott formájukat nyújtva minden ellenfelet nagy küzdelemre készítenek. A másik csapat a fiatalokból álló Borostyánkert II. csapata: Rozmán Szabolcs, Kopácsi Sándor, Rajki Attila, Pendli Patrik, Vörös András. A fiúk nagyon sokat fejlődtek a tavalyi szezon óta, képesek meglepetést szerezni a bajnokságban. A csapat több tagja tartalékként szerepel a megyei csapat keretében. A lelkes fiatalok az utánpótlás szempontjából nagyon fontosak.

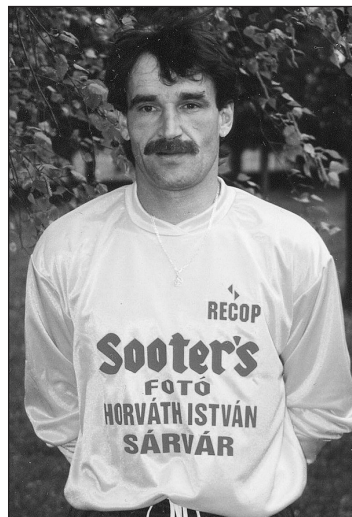
Kérjük valamennyi sitkei sportbarátot, hogy látogassák a mérkőzéseket és buzdítsák, lelkesítsék a sitkei csapatokat minél jobb eredmény elérésére a sitkei sport minél magasabb szintre emelésére.

Germán Ervin, Viczmándi Ervin

A bajnokcsapat oszlopa volt

Egy garnitúra labdarúgó hálót kértek érte!

A Kápolnáért Kulturális és Sportegyesület Labdarúgó Szakosztálya 1996 nyarán alakult. A labdarúgó csapatot helyi fiatalok és Sitkéhez kötődő ügyes focisták alkották. A megyei III. osztályú bajnokságba nevezett együttesre jellemző volt, hogy a játékosok kevés rutinnal, kevés

Kovács Árpád biztos pont volt a védelem tengelyében

bajnoki mérkőzésen szerzett tapasztalattal rendelkeztek. Kíváncsi volt a csapat megerősítése. A szomszéd faluban futballozott egy rutinos, gólerős játékos Kovács Árpád személyében, akit a szakosztályvezetés kismelt a csapat erősítésére. Árpai hajlott is a hívó szóra, de Nagysimonyi nem akart megválni megbízható, stabil játékosától. Végül a sok tárgyalás, alkudozás eredményeként egy garnitúra labdarúgó hálóért sikerült megvásárolni a játékos.

Kovács Árpád 1964-ben született Celldömölkön. Külsővaton nevelkedett hét fiú és egy lány testvérével. Általános iskolai tanulmányait lakóhelyén végezte. (Külsővaton akkor még 1-8 osztályban folyt a tanítás, mint a legtöbb kisközségben)

Testnevelője Pongrácz Mihály volt, aki tanórán kívül rendszeresen megszervezte az osztályok közötti labdarúgó bajnokságot. Árpai ügyességével hamar kitűnt társai közül. A községi sportegyesület vezetői is felfigyeltek a labdával jó barátságban lévő tanulóra és igazolást ajánlottak neki. Tizenhárom évesen már a serdülő csapatban kergette a labdát. (Ekkor Külsővaton megyei I. osztályú bajnokságban szerepelt) Külsővaton után Vönöck következett, itt az ifjúsági csapattal bajnokságot nyertek. A következő állomás Marcalgergelyi járási bajnokságban szereplő csapata volt. Eredményes éveket töltött a Veszprém megyei község csapatában, egyik idényben 38 góllal terhelte az ellenfelek hálóját. Gergelyitől Szergény csábította el a több poszton is bevethető játékost. Szergényből Nagysimonyiba, Nagysimonyiból Sitkére igazolt, és ezzel futballkarrierjének végső állomására érkezett.

Sitkén gyorsan megismerkedett csapattársaival, a beilleszkedés is zökkenőmentes volt. Linka László edző a védelem tengelyében találta meg igazi posztját. Árpai nem is vallott szégyent, a csapat erőssége lett. A megyei III. osztályú bajnokságban az első két év tanuló év volt, a rutinszerzés, a bajnoki mérkőzésekhez való alkalmazkodás. A folyamatos szakmai munka, a rendszeres edzés meghozta a gyümölcsöt. A csapat egyre jobban belelendült, jöttek az eredmények, az erősítések is sikerültek, így a harmadik szezonra már ütőképes csapat jött össze. Az együttes győzelmet – győzelemre halmozott és toronymagasan nyerte

a bajnokságot. Ennek a bajnokcsapatnak oszlopa, a védelem legmegbízhatóbb embere volt Kovács Árpád. Árpai ma is szívesen gondol vissza ezekre az évekre, és kapásból sorolja a bajnokcsapat összeállítását: Szladovics János, Horváth Kálmán, Kovács Árpád, Pusztai Tamás, Péntek László, Pék Csaba, Péntek Gusztáv, Hartmann Róbert, Matusz István, Péntek Ferenc, Farsang Gusztáv.

Edző Németh Attila.

„Összetartó közösség volt a bajnokcsapat. A csapat minden tagja óhajtott a sikert és a sikerért áldozatokra is képes volt”-vallja Kovács Árpád. Az összetartás nem csak a pályán, hanem a mérkőzések után is megnyilvánult. Ez az összetartás volt jellemző akkor is, amikor a vezetőség a 10 éves jubileumra invitálta a deresző focistákat.

Árpai volt a bajnokcsapat legidősebb játékosa, és számolnia kellett azzal, hogy egyszer szögére kerül a futballcipő. A szakosztály vezetőség gondoskodott a méltó búcsúztatásról, egy osztrák csapatot hívott Árpai búcsú meccsére.

A megyei III. osztályú bajnokságot nyert csapat

A búcsú nem bizonyult véglegesnek, mert többször is kellett segíteni a csapatot, ha kiállási gondjai voltak. Árpai ma is lehet számítani, a sitkei és a gercei öregfiúk csapatában is gyakran pályára lép.

Kovács Árpád 15 éve szolgálja Sitke labdarúgását. Jó vásárt csinált vele a Labdarúgó Szakosztály! Megérte az árát!

– Árpai, mit jelent számodra a foci, hogyan összegeznéd hosszú pályafutásodat?

– A labdarúgás számomra szinte minden, szívdobbanás, kikapcsolódás, élvezetes játék. Szívesen gondolok vissza a boldog gyermekkorra, mezítlábas gyermekként éjjel-nappal rúgtuk a labdát a Marcal partján. Ezt az élményt a gyermekeink már nem élik át. Pedig a foci egy szép játék, amelyet érdemes kipróbálni. Hosszú pályafutásom alatt nem voltam kiállítva, sárgalapot is csak egyszer mutatott fel a játékvezető. Testvéreim közül öt futballozott, sajnálom, hogy bajnoki mérkőzésen csak bátyámmal léphettem pályára. De szép is lett volna, ha egy időben öt Kovács keseríti meg az ellenfelek dolgát a falusi pályák zöld gyepein!

Kovács Árpád nős, két gyermeke van. Krisztián 17 éves, játszott a sitkei U-14-es csapatban, de nem követi apja példáját. Hajnalka 13 éves, általános iskolás, osztálya csapatában kézilabdázik.

Kiss László

Elismerés sportmunkáért

Sárvár és Kistérsége Többcélú Kistérségi Társulás Társulási Tanácsa a 2009. január 26-i ülésén meghozott 49/2009.(II.26.) számú határozatával többek között megalapította a Sárvári Kis-

Díjátadás a Kistérségi kisiskolai labdarúgó tornán

társégi Sportért díjat, mely annak az egyéneknek és közösségeknek adományozható, akik a kistérség érdekében kiemelkedő sportmunkát vagy sportteljesítményt nyújtottak.

A díjakat a Társulási Tanács ünnepélyes ülésén, 2011. szeptember 30-án adta át Patyi Elemér, a Társulás elnöke a díjazottak számára, a kistérségi települések polgármestereinek és jegyzőinek jelenlétében, azok gratulációitól kísérvé. A díjjal járó emlékérem csak szerény kifejezése annak a hálának, melyet a Társulás érez irántuk.

Az idén községünkben kettőn részesültek a Horváth Zoltán Kistérségi Sportdíjban: Kiss László és Németh Attila.

Kiss László:

1981. szeptember 21-től a Sárvári Polgármesteri Hivatal jogelődje, a Sárvár Városi Tanács VB. Testnevelési és Sportfelügyelőségének előadója, ezt követően több munkakörben is dolgozott a hivatali szervezeten belül. 2001-ben került ismét sportelőadói munkakörbe, nyugdíjba vonulásáig ellátta a sitkei képviselő-testület jegyzőkönyvvezetői teendőit is.

Sportreferensként kimagasló színvonalú szakmai felkészültsége mellett kiváló szervező, kommunikációs és konfliktuskezelő képességének köszönhetően nagyon jó kapcsolatot épített ki és ápolt a verseny- diák- és szabadidősport területén működő civil szervezetekkel, sportvezetőkkel.

Egyik ötletgazdája és elhivatott szervezője Sárvár város Sportnapjának, amely 2011 áprilisában, immár 10. alkalom-

mal került megrendezésre. A munkakörébe tartozó napi feladatok ellátása mellett fontosnak tartja a város sporttörténeti emlékeinek kutatását, hagyományainak ápolását, e tevékenységének részeként összeállította a „Sárvár sportja a rendszerváltástól napjainkig (1990-2010) „című kiadványt.

A Sárvári Kistérségi Társulás Sportbizottságának tagjaként állandó szervezője a kistérségi sportrendezvényeknek. Alapító tagja az idén 25 éves jubileumát ünneplő sitkei koncertet szervező Kápolnáért Kulturális és Sportegyesületnek, a szerkesztőbizottság tagjaként részt vesz az egyesület lapja, a Sitkei Hírek szerkesztésében. Szülőfalujában évtizedek óta aktív közéleti szerepet vállal.

Németh Attila:

Életében a labdarúgás mindig nagyon fontos szerepet kapott. Már 17 évesen a Sárvári Vasas tehetséges, gólerős játékosaként tartották számon. Községünkben a Labdarúgó Szakosz-

Németh Attila átveszi a kitüntetést Patyi Elemértől, a Kistérségi Társulat elnökétől

tály munkájában a kezdetektől kezdve részt vesz, szakosztályvezetőként, edzőként is a csapat előbbre jutását tartotta mindig szem előtt. Ennek érdekében mindent megtesz, ha kell, szervez, irányít, vagy éppen kétkezi munkát végez. Jelentős szerepe volt abban, hogy a csapat felkerült a megyei II. osztályú bajnokságba. A Vas Megyei Labdarúgó Szövetség „Vas megye Labdarúgásáért” kitüntetéssel ismerte el tevékenységét.

A Kápolnáért Kulturális és Sportegyesület tagjaként a koncert szervezése során felmerülő társadalmi munkák aktív résztvevője családjával együtt.

Kívánjuk, hogy munkájukat jó egészségben folytassák a jövőben is, mindannyiunk javára!

Gróf Lászlóné

Megyei II. osztályú labdarúgó bajnokság őszi végeredménye

SPORT ♦ SPORT ♦ SPORT

Hűvös ősz a felnőtt labdarúgóknál, reménykeltő játék az ifjúsági csapatnál

A sikeresnek gondolt nyári felkészülés és az első fordulóban Szelesten aratott győzelem után, kevesen gondolták, hogy az eddig felépített, jól működő csapatból pár hét alatt önbizalom nélküli vert sereg válik. Az első nagy pofon Magyar Kupamérkőzésen Celldömölk gárdájától érkezett. Valójában egy, de a látottak alapján több osztálynyi különbség a gólok számában is megmutatkozott. A 10 kapott gól nem múlt el nyomtalanul, hiszen a soron következő mérkőzéseket Hegyhát SE-től 2:1-re, Jákfától 8:1-re, az újonc Iker-vártól 3:0 arányban elveszítették. A felettébb rossz sorozat Izsákfán 4:1 arányban aratott győzelemmel megszakadni látszott, ám következett a Gérce elleni szomszédvári rangadó, amely kiütéses 8:0 vereséggel végződött. Az eredmény valóban „Hűvös borongós őszt sejtetett”. Az Ostffyasszonyfai 3:2 győzelem sem változtatott ezen, hiszen hazai pályán csatlódást okozva a már megnyertnek hitt mérkőzést veszítette el a csapat Ölbő ellen. (4:5) A Mersevátón elszenvedett 3:0 vereség az önbizalmat tovább rombolta. A mutatott játék alapján nem sok jóval kecsegtetett a bajnoki címre igényt tartó Kenyeri együttes sitkei látogatása sem. Ám az eddig hazai környezetben „nézőt riogató” teljesítményt nyújtó csapat nagyszerű játékkal győzelmet is érdemelt volna esélyesebb riválisával szemben. Ez volt az a mérkőzés, mely után talán lehetett bízni, hogy valójában azért több van a gárdában. A következő hétvégén Rábasömjénből sikerült 3 pontot elhozni 2:0 győzelemmel, a Simaság elleni mérkőzésen mutatott játék már a régi időket idézte. Az 5:1-re megnyert mérkőzés után nehéz volt elképzelni, hogy ezek a játékosok egy éven át képtelenek voltak hazai pályán a győzelemre. Tisztes helytállás reményében utaztak a fiúk Szombathelyre a Haladás VSE U18-as fiatalokhoz. Az első meglepetést a vendéglátók okozták azzal, hogy a mérkőzést a Rohonci úti stadionba vitték, arra a pályára, amely számtalan nagy mérkőzés színhelye volt. Nagy élményt jelentett futballistáink számára, hogy azon a gyepen játszhattak, amelyen egykor magyar és külföldi futball legendák kápráztatták el a nézőket kivételes tudásukkal. A Pörös úti pályához szokott sitkei fiukat nem zavarta meg a luxuskörnyezet, szerencsével füszerezett lelkes játékkal megnyerték a mérkőzést (0:1), nem kis meglepetést szerezve vendéglátóik és a közvélemény számára. A négy mérkőzésen szerzett 10 pont azt eredményezte, hogy a csapat a középszőnyhöz felzárkózva várhatja az őszi szezonból még hátralévő két fordulót. Ezen mérkőzések eredményétől függetlenül dicséret illeti a játékosokat, hogy a megalázó vereségek után volt erejük felállni, egységes csapatot alkotva próbálnak megfelelni a képességeiket meghaladó időnként túlzó elvárásoknak.

A szakosztályban folyó munkát elsősorban a felnőtt csapat szereplése alapján ítélik meg. Pedig az utánpótlás vagy ifjúsági játékosok szerepeltetése legalább annyira fontos. Míg az előző a jelent az utóbbi a jövőt képviseli. Az átalakult megfiatalított U19-es együttesbe nagyszerűen beillesz-

kedtek az újonnan érkezett fiatalok. Szorgalmuk, edzésmunkájuk, mérkőzéseken nyújtott teljesítményük példaértékű lehet idősebb társaik számára. Velük szemben az elvárás nem a célok, helyezések hajszolása, sokkal inkább a folyamatos játéklehetőség biztosítása, amely fejlődésük záloga. Ahhoz képest, hogy 18 igazolt labdarúgó van a keretben állandó létszámgonddal küzdenek. Elsősorban a túlkoros játékosok azok, akik könnyű szívvel távol maradnak, mit sem törődve azzal, hogy nehéz helyzetbe hozzák játékos társaikat és az

*Sitke felnőtt labdarúgó csapata
rapszódikus teljesítményt nyújtott az őszi szezonban*

egyesületet. A gondok ellenére jól szerepelnek a fiúk, és ami a jövőre nézve biztató lehet kialakult egy erős mag, akikre mindig lehet számítani.

Az eddig lejátszott 13 mérkőzésen szerzett 22 pont minden várakozás feletti. Aki látta játszani a fiatalokat örömmel nyugtázhatta, hogy vannak tartalékai, értékei Sitke labdarúgásának. S hogy lesz e lehetőségük kamatoztatni tehetségüket, s hogy ebben az egyesületben szeretnék folytatni ígéretes pályafutásukat, arra az elkövetkező időben kaphatunk választ.

Ahhoz, hogy a felnőtt csapatnál ritkán, vagy soha ne legyenek hűvös napok, a fiatalok szereplése reménykeltő maradjon, szükség lenne a működési feltételeket biztosító támogatóink mellett, olyan segítőkész futballbarátokra, akiknek támogatásával, még jobb körülményeket tudunk teremteni. Akiknek segítségével olyan csapatot lehet építeni, amely egyenrangú ellenfele lehet a legjobbaknak, s méltó képviselője Sitke színeinek.

Játékosaink nevében köszönetet, kell mondanom támogatóinknak: Kápolnáért Kulturális és Sportegyesület vezetőségének, Morgós István polgármester úrnak, képviselő testület tagjainak, Soós Ferenc úrnak, hogy a gyengébb szereplés ellenére is támogatásukkal kitartottak a csapat mellett, biztosították a zavartalan működés anyagi feltételeit.

Németh Attila

A Kápolnáért Kulturális és Sportegyesület ingyenes lapja

Szerkeszti a szerkesztőbizottság: Germánné Cseszkó Blanka, Gróf Lászlóné, Kiss László, Kondics Erika, Dr. Nagy Erika, Szép Orsolya

Kiadó: Kovács Ferenc (A szerkesztőség postacíme: 9671 Sitke, József A. u. 1.) Készült: Sárvár, Újsziget-rotta